

Är du ej hemma mid nio tre quart —
 Kors! hwad min man dröjer länge —
 Kanste med stål liter sjuklig i svart
 Trun Piuter regel och stänge.
 Hem — ligg och smettas och törsta min wän,
 Och dricka din frihet som ungfart igen —
 Barnstri och waggång — fly, fly kärleken,
 Skål! blif ej rof för des fänge.

Fruktat dertill dessa rystwårda dar,
 Då, för din brustna förmåga,
 Hustrun ett steg öfwer giftballen tar,
 Strax i ditt bröst hwitken plåga!
 Och utom hus hwad försmådliga tal!
 Inom — hwad mistankar, stickord och qual!
 Der se din olyckas råga.

Wårjom oss då inom bålur och glas,
 Bacchus wårt mod skall belöna.
 Kärleks: Monarken i detta calas
 Skall dränkas i bålur som en hönna.
 Wi Jacobiner, wi ingå en klubb,
 Fbraktom des hot och förföriska tubb.
 We den af oss som blir swag för en klubb —
 Skål till fbrakt för de sköna.

Sålles i Bruzelli Wollåder för i s. Wauco.

Upsala,
 tryckt hos Em. Bruzelius, 1827.

Dryckesfånger.

1. Låt oss alla wara glada, fåre bröder! Kom
 Att dricka litet om!
 Det plögar ingen af oss skada,
 Låt oss därför wara glada — allt i ordning är:
 Ty bålur står juhår,
 Och wården siter der. Fin.
 Se, hur bålur ryker herrligt,
 Se hur wården bjuder färligt!
 Bröder! drickom därför ärligt
 Hwad man oss fördr!
 Ja låt oss alla wara glada, fåre bröder! Kom —
 Att dricka litet om! m. m.
2. Wåra fäder med all ära, handlade content
 Och drucko juft bastant;
 Det war så deras ärsda låra:
 Att arbeta och förtära — trotsa järn och stål,
 Och hålla grusligt skål
 Emellan wagg och stål.
 Bröder! deras heders stämpel
 Se wi nu i årens tempel;
 Följom dylika exempel
 Här mid denna bål!
 Ja låt oss alla wara glada — fåre bröder! Kom
 Att dricka litet om! m. m.
3. Bröder! me'n wi äro unga — werlden för oss ler,
 Så låt oss dricka mer!
 Och när wi dricka låt oss sjunga!
 Snart bli våra dagar tunga — och då nödgas wi
 Att nyktre bli
 Wid andras fylleri.
 Tiden, list en jagthund, drifwer
 Wåra nöjen med full iswer,
 Anappaft man dem warse blifwer,
 Förr'n de gått förbi.
 Ty låt oss alla wara glada — fåre bröder! Kom
 Att dricka litet om! m. m.

S å n g.

Glaset gladt i handen,
 Rågadt opp till randen,
 Edmmom för hwarann en hjertlig skål!
 Må i alla runder,
 Alla lifwets stunder,
 Glöda wänskapens och fridens bål!
 Snart är dagen worden
 Kulen här i Norden,
 Sommarns doft förflyger,
 Glädjen bort sig smyger;
 Lifsom fogeln sjunga,
 Medan wi ä' unga,
 Hvilket skönt och hvilket herrligt mål!

Mången fröjd och fromma
 Gåms i digtens blomma,
 Ewigt ewigt står hon frisk och grön.
 Lif en ros i lunden,
 När som aftonstunden
 Speglar sig uti den klara sjön.
 O! hur skönt hon winkar,
 O! hur mildt hon blinkar!
 Kyss den spåda lilla;
 Allt är här en willa;
 Men då cittran klingar,
 Hon från himlen bringar
 Mödornas och redlighetens lön.

Medan drufwan blöder,
 Fremlingen från Isder,
 Må wi fira lifwets högtidsdag!
 Medan wären dansar
 Mellan luf och fransar,
 Njutom, njutom, Bröder, des behag!

När wi blifwa gamla;
 Hoppets tempel ramla;
 Mången hån är gånge,
 Glömd, ack! glömd är mången,
 Mången dörr är sluten,
 Mången länk är bruten — — —
 Ingen fins, som sjunger i vårt lag.

Usci: det lif som ei Bacchus gjort sållt.
 Bröder, hör windarna hwina!
 Makna stå flippor, och dalar och fält
 Kala och flipprika skina.
 Så skall och äldren, o bröder! en dag
 Afslåda wår hjesa sitt lugna behag.
 Låtom då nöjet dictera wår lag!
 Snart kommer tid att öf pina.

Snart kommer tiden, då hushåll och wårsk
 Fordra din omsorg och nöda,
 Hustrun skall frågas om hwar och en skärf
 Som du behagar föröda.
 Släng-dgd och sur-mint på hwarje easas,
 Hon i dig skall räkna hwart endaste glas,
 Frihet min wän, innan den dig betas!
 Skål! låtom flaskorna blöda.

Twillingar kanste — båd ammor och troß,
 Då dina rum stola fylla;
 Informatorer, som rekla och slås,
 Wett uti pojkarne mylla.
 Der ser du Babels förbiftring, min soun;
 Nog talas de wid, men förstå ej hwarann.
 Glädjoms åt nöjet så länge du kan,
 Winet skall glädjen förgylla.